

Pepe Escobar, THE SAKER: Jak Charkovská operace zamíchala s kartami

- CZ24 News | 15. září 2022

UKRAJINA/RUSKO: Status operace na Ukrajině se možná brzy změní a zřejmě se z ní stane protiteroristická operace. A tak se možná dostaneme na pole “skutečné války”. Jako ve známém Putinově výroku, že “ještě jsme ani nezačali”.

Války se nevyhrávají pomocí psychologických operací. Zeptejte se nacistického Německa. Přesto bylo k nevíře sledovat, jak média NATOstánu v Charkově unisono škodolibě hovoří o “úderu kladivem, který vyřadí Putina”, “Rusové jsou v průšvihů” a různých nesmyslech. Fakta jsou tato:

- Ruské síly se stáhly z území Charkova na levý břeh řeky Oskol, kde jsou nyní zakopány.
- Linie Charkov-Doněck-Luhansk se zdá být stabilní.
- Krasnyj Liman je ohrožen, obléhán přesilou ukrajinských sil, ale ne smrtelně.

Nikdo – dokonce ani Maria Zacharovová, současná ženská obdoba Herma, posla bohů – neví, co má ruský generální štáb v tomto i všech ostatních případech v plánu. Pokud někdo tvrdí, že ano, tak lže. Za současného stavu lze s přiměřenou mírou jistoty usuzovat, že linie “Svjatogorsk – Krasnyj Liman – Jampol – Bělogorovka” může se současnými posádkami vydržet dostatečně dlouho. Dokud sem nebudou moci vtrhnout čerstvé ruské síly, aby zatlačily Ukrajince zpět za linii řeky Severskýj Doněc.

Proč se stalo to, co se stalo v oblasti Charkova? Tam se rozpoutalo prakticky peklo. Lidové republiky a Rusko nikdy neměly dostatek mužů na obranu 1000 km dlouhé fronty. Všimly si toho všechny zpravodajské kapacity NATO a profitovaly z toho. V těchto místech nebyly žádné ruské ozbrojené síly, pouze Rosgvardie, a tyto vojenské policejní jednotky nejsou určeny k boji s vojenskými silami. Kyjev zaútočil s převahou asi 5:1. Spojenecké síly ustoupily, aby se vyhnuly obklíčení. Neexistují žádné ztráty ruských vojáků, protože v oblasti nebyly žádné ruské jednotky. Pravděpodobně se jedná o jednorázovou akci. Kyjevské síly pod vedením NATO prostě nemohou udělat reparát nikde v Donbasu, ani v Chersonu, ani v Mariupolu. Tato místa jsou chráněna silnými a pravidelnými jednotkami ruské armády.

Je prakticky jisté, že pokud Ukrajinci zůstanou v okolí Charkova a Izjumu, tak budou rozprášeni masivním ruským dělostřelectvem. Vojenský analytik Konstantin Sivkov tvrdí, že “většina bojeschopných formací ozbrojených sil Ukrajiny je nyní uzemněna (...) podařilo se nám je vylákat na otevřené prostranství a nyní je systematicky ničíme”. Ukrajinské síly řízené NATO a přeplněné žoldáky NATO strávily půl roku hromaděním techniky a rezervováním speciálních prostředků právě pro tento charkovský okamžik. Nedostatečně vycvičené brance posílají do masivního mlýnku na maso. Bude velmi těžké udržet montážní linku pro tak elitní záležitost, aby se něco podobného podařilo znovu.

Příští dny ukážou, zda Charkov a Izjum souvisejí s mnohem větším tlakem NATO. Nálada v EU ovládané NATO se blíží tichému zoufalství. Existuje velká pravděpodobnost, že tato protiofenzíva znamená, že NATO nadobro vstupuje do války. A už to ani nejde věrohodně popírat. Závoj falešného utajování nemůže zakrýt přítomnost “poradců” a žoldáků v celém spektru operací.

Dekomunizace jako de-energizace

Speciální vojenská operace není koncepčně o dobývání území jako takovém: je, nebo dosud byla, o

ochraně ruskojazyčných občanů na okupovaných územích, tedy o demilitarizaci a denacifikaci. Tato koncepce bude možná brzy upravena. A právě do toho zapadá útržkovitá a rozporuplná debata o mobilizaci v Rusku. Přesto ani částečná mobilizace nemusí být nutná. To, co je potřeba, jsou rezervy, které spojeneckým silám řádně umožní krýt týlové a obranné linie. A tvrdí bojovníci typu Kadyrovova kontingentu by nadále hráli útočnou roli.

Je nepopiratelné, že ruské jednotky ztratily strategicky důležitý uzel v Izjumu. Bez něj je úplné osvobození Donbasu podstatně těžší. Jenže pro kolektivní Západ, jehož mrtvola se halí do obrovské simulakrové bubliny, je mnohem důležitější psyoperace, než malé vojenské úspěchy. Proto ta škodolibost nad tím, že Ukrajina dokázala vyhnat Rusy z celého Charkova za pouhé čtyři dny a na osvobození Donbasu měla šest měsíců, a neudělala to. Na celém Západě tedy panuje názor – horečně podněcovaný experty na psyops – že ruská armáda dostala tento “úder kladivem” a jen těžko se z něj vzpamatuje.

Charkov byl velmi přesně načasován, protože generálská zima je za rohem. Veřejné mínění už nechce o Ukrajině ani slyšet. Propagandistická mašinérie potřebovala impuls k turbo-promazání mnohamiliardové dojící linky na zbrojení.

Přesto Charkov možná donutil Moskvu zvýšit práh bolesti pro druhou stranu. Stalo se tak prostřednictvím několika dobře umístěných pánů Kindžálů, kteří opustili Černé a Kaspické moře, aby předložili své vizitky největším tepelným elektrárnám na severovýchodě a ve středu Ukrajiny. Většina energetické infrastruktury se nachází na jihovýchodě. Polovina Ukrajiny náhle přišla o elektřinu a vodu. Zastavily se vlaky. Pokud se Moskva rozhodne vyřadit všechny hlavní ukrajinské rozvodny najednou, stačí pár raket, aby zcela rozbila ukrajinskou energetickou síť a dodá “dekomunizaci” nový význam: deenergetizace.

Podle expertní analýzy platí, že “pokud budou poškozeny transformátory 110-330 kV, pak je téměř nikdy nebude možné uvést do provozu (...) A pokud se to stane alespoň u 5 rozvodn najednou, pak je vše kaput. Doba kamenná navždy.” Ruský vládní úředník Marat Baširov byl mnohem barvitější: “Ukrajina se řítí do 19. století. Pokud nebude energetický systém, nebude ani ukrajinská armáda. Jde o to, že do války přišel generál Volt a po něm generál Mrazík.

Definitivní odpověď od ruského štábu přijde v nejbližších dnech. Opět se rozhoří vášnivá debata o tom, co bude Rusko dělat dál. Ruská armáda je ostatně nevyzpytatelná, až na Jodu Patruševa. Armáda se může rozhodnout pro vážný strategický úder typu dekapitace jinde. To by byla změna k horšímu, tedy pro NATO. Kreml se může rozhodnout pro vyslání většího počtu vojáků na ochranu frontové linie, tj. bez částečné mobilizace. A především může rozšířit mandát speciální operace. Pak by přešla k totálnímu zničení ukrajinské dopravní a energetické infrastruktury, od plynových polí po tepelné elektrárny, rozvodny a odstavení jaderných elektráren.

A vždy to může být kombinace všeho výše uvedeného: ruská verze amerického modelu “Šok a hrůza”, která vyvolá bezprecedentní socioekonomickou katastrofu. To už Moskva telegrafovala: *“Můžeme vás kdykoli a během několika hodin vrátit do doby kamenné.”* Vaše města přivítají generála Zimu s nulovým vytápěním, ledovou vodou, výpadky elektřiny a žádným spojením.

Protiteroristická operace

Všechny oči se upírají k tomu, zda se “centra rozhodování” typu Kyjeva brzy dočkají návštěvy pana Kindžála. To by znamenalo, že Moskva už toho má dost. Silovíci v Rusku určitě ano. Ale ještě tam nejsme, zatím. Protože pro eminentně diplomatického Putina se skutečná hra točí kolem dodávek plynu do EU, té mrňavé hračky americké zahraniční politiky.

Putin si je jistě vědom, že vnitřní fronta doma je pod určitým tlakem. Odmítá dokonce i částečnou mobilizaci. Přesným ukazatelem toho, co se může stát v zimě, jsou referenda na osvobozených územích. Mezním datem je 4. listopad, Den národní jednoty. Tato oslava byla zavedena v roce 2004, aby nahradila oslavy Říjnové revoluce. Tento svátek existoval už za carských časů. Po připojení těchto území k Rusku by se případná ukrajinská protiofenzíva kvalifikovala jako válečný akt proti regionům začleněným do Ruské federace. Každý ví, co to znamená.

Nyní může být bolestně zřejmá jedna důležitá věc. Představte si, že proti vám Západ jako celek vede válku, hybridní a kinetickou, se vším všudy, od masivních zpravodajských informací, až po satelitní data a hordy žoldáků. A vy trváte na vedení nějaké mlhavě definované speciální vojenské operace. To se můžete dočkat hodně nepříjemných překvapení.

Status operace na Ukrajině se možná brzy změní a zřejmě se z ní stane protiteroristická operace. A tak se možná dostaneme na pole "skutečné války". Jako ve známém Putinově výroku, že "ještě jsme ani nezačali".

AUTOR: Pepe Escobar

[ZDROJ](#)

Překlad: e-republika.ch